

Lạy Chúa, con không hiểu nữa

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

Đó là blast của một tu sĩ khi nhận thông tin về Đức Tổng Giám Mục rời đi khỏi Hà Nội,

không chỉ có một người, không chỉ có một giáo xứ mà cả TGP không ai muốn tin điều này.

Tổng giám mục rời Hà Nội nhưng ngày càng thối

Ngày 26/1/2008 UBND Thành phố Hà Nội ra công văn số 100/HC-HN ngày 5/1/2008 chi u ngày ch nh t 27/1/2008 n u không tri t h Thánh giá và l u b t ra kh i Tòa Khâm s , thì s “dùng biện pháp m nh”. Nh ng thông tin đó kh n tr ng, d n d p bay đi, dòng ng i đ vào Tòa Khâm s càng g n gi G càng đông, càng nh n nh p...

B o l c g n k , nh ng tâm h n tín h u Hà N i bình tĩnh và th th i l th ng. B n lĩnh c a ng i Công giáo Hà N i đã ch ng minh trong nh ng giây phút đó m nh m d ng bao.

Nh ng, nh ng ngày yên bình này, khi nh n tin vui “TGP Hà N i có thêm m t TGM Phó m i” thì b ng nhiên lòng ng i ch n r n, chao đ o và m t s bu n bã bao trùm.

Lạy Chúa, con không hiểu ngài

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

Khi nhäng đoàn công an, thiät bä, chó, dùi cui điäu vä däng oai, giáo dân Hà Nội bình tĩnh mäm cäi điäng. Nhäng khi nhäng thông tin từ Tòa Thánh bay vä đäng Hà Nội, mäi con tim giáo dân thäng thät và đau đäng.

Hai träng thái tinh thần trái ngược väi hoàn cänh đó thät là điäu không thä hiểu näu chúng ta chỉ nhìn vào thäc tä sự väc mà không nhìn vào sâu tän lòng tín häu Hà Nội: Niäm tin.

Điäu gì đã xảy ra? Điäu gì đã thay đäi?

Tä xảy ra đäng nay, dù säng đäi chỉ đä phong kiän bäo tàn bät đäo hay đäi thäi cäng sän sät máu, tinh thần giáo dân miền Bắc vẫn luôn luôn có sự vắng phäc tuyät đäi väi Tòa Thánh Vatican. Dù chấp nhän đau thäng tù đäy mät xác, chấp a bao giä giáo dân dám nghi ngä mät hành đäng, mät quyät đänh hay tiäng nói từ Vatican và luôn trung thành väi Giáo hội Hoàn vũ.

Chäa nói đäng Tòa Thánh mà là Giáo hội Việt Nam, mäi đäng bäc, mäi thành phän thuäc “nhà Chúa” đäu đäc tín häu vắng phäc gän nhä tuyät đäi. Väy nhäng đäng biến cố này, lòng ngäi nghi ngä, chao đäo và chán nän, nhiäu tiäng nói bät bình đã đäc nói ra.

Điäu gì đã xảy ra?

Nhäng biến cố đäng đäp väi Giáo hội Việt Nam nhäng năm qua, mà cäc điäm là nhäng vä väc liên quan đäng tài sản, đät đai cũng nhä quyän từ do tôn giáo của giáo dân đã đäy sự väc lên cao điäm và đäng đäp träc nhäng hành đäng của chế đä cäng sän vô thän väi Giáo hội Công giáo.

Không phäi bây giờ điäu đó mäi có, không phäi nhäng väc chỉ mäp bây giờ mäi xảy ra. Nhäng đã qua rồi thäi ngäi dân chế biät chấp nhän và chấp u thân phän của con người. Họ đã ý thức đäc nhiäu hơn nhä thä, họ đã cät tiäng nói và hành đäng. Nhäng hành đäng, tiäng nói của họ luôn bám theo đúng luật pháp của nhà cầm quyền. Đó là sự träng thành trong nhän thức của người dân đã đät nhà cầm quyền vào nhäng tình huống khó xử và ngày càng điäng biến phäc tạp, cuộc cùng con bài bäo lạc läi đem ra điäng.

Lạy Chúa, con không hiểu ngài

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

Nhưng bạn ơi không làm giáo dân chùn bước và sợ hãi, hãy hiểu và nhìn nhận chính xác và nghiêm túc điều này và ngày càng trưởng thành.

Nhưng những bạn trẻ đó lại đặt Giáo hội Công giáo trước mặt bài toán mà xưa nay chưa bao giờ các vị trong Hàng Giáo phẩm, trong Hội đồng Giám mục phải đặt: “Sống hiệp nhất và thông công”, điều mà các giáo dân bình thường ai cũng tưởng là đã có và luôn luôn có các vùng vàng đáng tự hào trong Giáo hội.

Đã là người Công giáo, ngay từ khi bắt đầu học những bài kinh thánh, người ta tự hào về Giáo hội của mình là: Tông truyền, thánh thi, hiệp nhất và thông công. Chính vì thế khi chúng ta nhìn thấy thiêu hủy thông, giáo dân bước phải đặt lại câu hỏi giữa những lời nói và việc làm của các đồng bào và của ngay cả Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Nhưng sự kiện diễn ra giai đoạn vừa qua, giáo dân không muốn thế, các giáo xứ, giáo hội không muốn thế mà bắt đầu từ sự vắng mặt hành của bộ máy nhà nước bước giáo dân phải chúng ta mình niềm tin và sự hy sinh của mình.

Nhưng khi căng thẳng đến nghẹt thở như khi Thánh Giá bị đập tan, bị nhấc lên, giáo dân bị đánh tán loạn, linh mục bị đánh trống thiêng... giáo dân đã chúng ta tinh thần can đảm, bắt buộc phải đứng lên, bắt buộc khó khăn cho cá nhân đồng ngày đêm đeo bám, vượt qua nỗi sợ hãi của chính mình để bước vào những giá trị của Giáo hội Công giáo.

Điều đó được thể hiện bởi những qua mạng truyền thông. Riêng Hội đồng Giám mục vẫn im lặng nhưng tiếng đã đặt ra cho giáo dân câu hỏi: Giữa lời nói và việc làm của HĐGMVN có bao nhiêu khoảng cách? Thứ nhất, có người tự sự ngao ngán bằng cách nhắc lại bình thường là của cả Tổng thống Việt Nam cũng hòa rằng: “Hãy xem việc HĐGM làm, đồng nghe lại HĐGMVN nói về sự yêu thương và hiệp thông”.

Chính những lúc đó, giáo dân mong đợi sự can đảm của các mục tử, hãy hành động và phản kháng, yêu thương kính trọng với những mục tử xa thân vì đoàn chiên.

Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt xuất hiện, đáp ứng nhu cầu của giáo dân luôn tin rằng

Lạy Chúa, con không hiểu nữa

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

mình có mặt thì dám hi sinh. Chính vì vậy họ đã tin, yêu, mến phục và quy tâm bõ o vỡ.

Khi trở thành một biểu tượng niềm tin và sự hi vọng của mọi người, thì dĩ nhiên áp lực với Ngài ngày càng lớn không chỉ từ phía nhà nước, mà cả từ phía giáo dân muốn biểu tượng đó ngày càng sáng, cũng như áp lực từ những người chỉ muốn chặn đứng, niềm êm đẹp không muốn ai quấy rầy gì của mình.

Một đòi hỏi áp lực chỉ từ Thành phố Hà Nội Nguyễn Thế Thảo đưa TGM Giuse Ngô Quang Kiệt ra khỏi Hà Nội để toàn thể giáo dân và những người hiểu biết coi như một trò cười. Bởi điểu trừ tru như thế, là những kẻ đã gây ra những điểu phi lý, trái pháp luật và bu c người công chính phải chấp thuận quy hàng. Quy luật đó đến với con cũng không thể chấp nhận được.

Với niềm tin, suy nghĩ tin tưởng vào sự thật, sự công bằng và hiểu biết, họ tin rằng chúng có Tòa Thánh nào làm những việc điểu đó. Chúng có HĐGM nào ngăn họ điểu đó và họ yên tâm.

Những rầy bõng cách nào, âm thầm hay công khai, đảng hoàng hay bất minh thì giáo dân không biết những điểu vô lý như thế đó vẫn xảy ra.

“Đàn chiên phải điểu bõ o vỡ, đó là quy n, không phải ân huệ Xin – Cho”

Tin Đ c T ng Giuse Ngô Quang Kiệt sự bu c phải ra khỏi Hà Nội đã làm bất c giáo dân nào khi hiểu rõ vẫn điểu cũng sự c thật sự. Không phải vì họ sợ hãi vì họ sợ không điểu Đ c T ng che đ , điểu viên, không phải vì họ sợ nhà c m quy n có thể đàn áp họ khi không có Đ c T ng.

Điểu họ sợ c nhất là Tòa Thánh đã hành điểu vì mặt đích gì và tiếng nói của HĐGMVN ở đâu ngay c trong trường hợp này? Đ c T ng Kiệt là người điểu m n, điểu g n giáo dân, nên giáo dân rất hiểu Ngài và không họ tin rằng “s c kh e” là lý do chính để Ngài phải rầy bõ nhiệm sự của mình khi mới 58 tuổi.

Không thể có cách nào gì thích khác hơn là nh m mặt đích thật a mãi yêu c u quái đ c a

Lạy Chúa, con không hiểu nữa

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

nhà cầm quyền Hà Nội mà Tòa Thánh đã có quy định như này. Dù có là giáo dân đố đố c nh t cũng khó tìm đố đố c câu trả l i “Thánh ý Chúa” ở đâu trong vi c này.

Th i gian qua ng i ta th y t giáo dân, giáo sĩ đ n Thánh giá đã không đố đố c HĐGMVN lên tiếng b o v khi b b t công áp b c vô lý và đ p phá, nh c m . Nay đ n c m t T ng Giám m c cũng không đố đố c HĐGMVN b o v thì HĐGMVN đang đ n b o v cái gì? M c đích c a các v đang đ n đ a giáo h i đi đâu?

Nh ng câu h i đó đang đố đố c giáo dân Hà Nội đ t ra, và h có quy n đòi h i s đáp ng, s tr l i c a H i đ ng Giám m c Việt Nam, v n đố đố c l p ra t nh ng con ng i “đ n đ ph c v mà không ph i đ đố đố c ph c v”.

Câu chuy n trong Kinh Thánh, khi Chúa h i ông Simôn Phier ba l n và đ u đố đố c tr l i r ng “Lạy Chúa, Chúa bi t h t m i vi c, Chúa bi t r ng con yêu Chúa” thì Đ c Chúa Tr i phán r ng: “Hãy chẵn chiên ta”.

V i các giám m c và hàng giáo ph m Việt Nam, câu tr l i đó không ch là ba l n mà ph i là r t nhi u l n trong cu c đ i c a mình đ n nay. Và “hãy chẵn chiên ta” đã tr thành m nh l n.

Đàn chiên ph i đố đố c chẵn, ph i đố đố c b o v “đó là quy n ch không ph i là ân hu Xin- Cho”.

Truy n thông và s x lý lúng túng, b t c n

Vi c x lý c a HĐGMVN trong các tr ng h p nêu trên không đ t khoát, không rõ ràng tinh th n hi p thông đã làm cho giáo dân b c xúc, truy n thông công giáo và nh t là truy n thông c a HĐGMVN l i càng làm cho giáo dân Việt Nam đ t nhi u câu h i nghi ng và b c xúc h n.

Sau khi nh ng bi n c x y ra v i Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý... ng i ta nh n đố đố c s “im l ng đáng s” t HĐGMVN. Đ n khi Thánh Giá Đ ng Chiêm b tri t h , c n bão truy n thông đ c a nhà n c l i đố đố c th xuyên t c và bóp méo không th ng ti c. Th m chí truy n thông nhà

ngài còn thông thạo “yêu cầu Hội Đồng GMVN phải lên tiếng”. Nhưng tất cả đều vô ích vì ngài bực tức im lặng nên sự tích tụ những bức xúc của mọi người.

Quá thất vọng, trang thông tin của Hội Đồng Giám mục còn đưa lên một bài giảng dạy “lên tiếng hay không lên tiếng” để vâng vâng gục gục thích thái độ im lặng và bài báo đã có tác động ngược lại là kích thích sự chán nản của giáo dân.

Sau khi Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt phải rời bỏ nhiệm vụ của mình đã tạo nên sự sốt ruột. Có lẽ chưa bao giờ trong lịch sử GHCNVN có sự tác động mạnh mẽ tới nỗi lòng như vậy để tạo nên sự dân vào những đoán, những lời thì thầm khó hiểu về vai trò và mục đích của HĐGMVN. Ai cũng biết việc bỏ nhiệm vụ của Tòa Thánh, nhưng ai cũng biết rằng vai trò của HĐGMVN trong đó không như. Bởi lẽ Tòa Thánh đã bỏ nhiệm vụ ngay Chủ tịch HĐGMVN mà không phải là một vị nào đó không nằm trong Hội Đồng này, hơn nữa thậm chí không thể nói là “tôi không đồng ý mà Tòa Thánh vẫn quy định” được.

Nhưng những thất bại của lòng dân cũng được đặt trong vòng im lặng bí hiểm. Khi những trang thông tin khác đã loan tải những ý kiến, những đòi hỏi bức xúc của giáo dân ngày càng gay gắt, lẽ ra trang thông tin của HĐGMVN là nơi người ta có thể tìm hiểu được sự thật và có những lời giải thích thỏa đáng thì lại vẫn im lặng.

Rõ ràng chính trang này đã không làm hoàn thành nhiệm vụ truyền thông giải thích rõ ràng cho dân Chúa hiểu hơn, trái lại đã đưa lên bài viết kết tội những tiếng nói khác ý đã góp phần tạo nên cuộc tranh cãi ngay chính trong gia đình giáo hội là để hoàn toàn không nên có.

Thậm chí ngay cả bài phỏng vấn Đức Tổng Giám mục Kiệt, cũng là một cách làm vâng vâng phụng thờ truyền thông gây hiểu lầm. Người ta có thể liên tưởng bài phỏng vấn này như câu chuyện của bé ngoan bước trên đống oản xong bắt phải khoanh tay trước lời câu hỏi: “Có yêu bố không?” khi trong tay bố vẫn cầm những quả kẹo. Đó là một ví dụ thô thiển nhưng có thể giải thích hoàn toàn như cả bài phỏng vấn này.

Để hoàn toàn không nên có đó xuất phát từ cách làm việc và quan niệm coi thường người dân.

Lạy Chúa, con không hiểu nữa

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

Một trang số mới của Giáo hội?

Nghe tôi ta biết rõ rằng một mình Đức Tổng Giám Mục cũng không làm được gì nếu không đòi dấn ba mình một và một ít tài sản. Vì chỉ đức tài, thì việc đòi tài sản xã hội nay đã có bao giờ đòi được. Hàng đoàn người ngày đêm về thành phố thủ đô kinh thành cũng về tìm kiếm kinh thành để thôi.

Nếu Đức Tổng Giám Mục có quyền, cũng không thể đưa quân chúng đi biểu tình lấy một chút hoặc tài sản, cũng không hề ăn một phần của mìn nào của quan chức Hà Nội.

Nhưng cái đáng nói hơn, là công cuộc đòi sự thật, công lý của giáo dân và của nhân dân được khai thông. Mà sự thật và công lý, thì họ đi đâu ra để trở trong xã hội này?

Vì thế Đức TGMHN trở thành cái gai, nhất định phải nhổ. Và điếu đó đã thành công.

Việc một Tổng Giám Mục di chuyển và trí làm việc, từ chức... là bình thường, ngay cả Giáo Hoàng J.P II cũng đã chuyển từ Ba Lan sang Roma để làm việc đó thôi. Nhưng việc ra đi của Đức Tổng Giám Mục này đã đưa ra những câu hỏi đáng suy nghĩ.

Việc đưa GM Nguyễn Văn Nhơn ra Hà Nội để thay chân Đức Tổng Giám Mục là một bước đi mà lòng dân rõ ràng không ủng hộ, trang mạng nuvuongcongly.com đưa tin chỉ sau 12 giờ phát sóng, họ đã thu nhận được hơn 4.500 chữ ký Thỉnh nguyện gửi Đức Giáo Hoàng và Đức Tổng Giám Mục xin Ngài quyền đã chuyển mình điếu đó. (Điếu này chỉ có bao giờ xảy ra trong Giáo hội Việt Nam kể từ 350 năm khi thành lập hai Giáo phận Đàng Trong và Đàng Ngoài đến nay).

Khi họ nhìn thấy biểu tình khai thông để yêu công lý, đòi tự do của mình sẽ bị biến mất. Đó là nỗi đau trong lòng họ.

Trước một, GM Nguyễn Văn Nhơn cũng chỉ mới là một TGM Phó được bổ nhiệm, chỉ là người giúp việc cho Đức Tổng Giám Mục Giuse làm việc theo đường lối của mình. Vì vậy những trong thế chúc

Lạy Chúa, con không hiểu ngài

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

Mong cả Hội đồng GMVN gọi đồng loạt nhanh chóng khẩn trương viếng này sự “mở ra mặt trang mới” cho TGPHN. Điều này tôi nên hiểu thế nào trong lòng dân. Phải chăng, trang sự vật qua là trang sự vật xa cả Tổng Giáo phận Hà Nội và việc bổ nhiệm mới TGM Phó sự tôi nên trang sự mới?

Đành rằng mặt cá nhân trong Giáo hội cũng là một sự thay đổi, nhưng nếu vậy mặt để bé để cả ra thì gia nhập giáo hội cũng là cả hội tôi nên mặt trang sự mới cho Giáo hội đó thôi.

Trong những lúc nhậy cảm và căng thẳng, những điều như những này cũng là để tài để giáo dân Hà Nội bàn tán và đoán. Thậm chí có người còn bảo: “Nếu như thế sự để những thay Đấng Tổng theo yêu cầu vô lý cả nhà cả quy mà lại làm không minh bạch như thế, thì tôi đi theo Tin Lành”.

Giáo hội có chia rẽ hay không qua biến cố này?

Qua những thông tin và những cuộc tranh cãi, những người không hiểu giáo hội Công giáo có dịp rung đùi: “Họ đang đánh nhau và sự suy yếu”. Những người đã nhận ra và quá vui vẻ vui mừng trong quan niệm đó. Giáo hội vẫn vậy, vẫn tồn tại như chính nó đã có. Giáo hội không mất như người dốt trên những lời khen ngợi và giới thiệu. Giáo hội vẫn tồn tại và sự thật, sự thật thế những cá nhân hiểu tôi hiểu và yếu đuối. Qua mấy nghìn năm, Giáo hội tồn tại dù sự hiểu những quan phòng cả Thiên Chúa không bao giờ bỏ tiêu diệt ngay cả trong những cơn bách hại mà ngày càng phát triển.

Giáo hội vẫn như mọi, bởi niềm tin trong mặt cá nhân Giáo hội là lao và là điều không thể mất đi. Có thể có một lúc nào đó một vài cá nhân, một vài hành động để lại những gì không tốt như những điều gì mà Giáo hội không để mong muốn trong con mắt mọi người. Với những cá nhân đó, chính Chúa chẳng khác đã lên án mọi mặt và chẳng: “Những ai làm cả cho một trong những kẻ bé nhỏ đang tin Thầy đây phải sa ngã, thì hãy treo cả đá lên vào cả nó mà xô cho chìm xuống đáy biển còn hơn.” (Mt. 18, 6).

Những chính sự nhìn nhận, sám hối và ăn năn hội cả đã là sự thúc đẩy cho Giáo hội phát triển trên tinh thần sự thật, công lý. “Nếu chúng ta nói là mình không có tội thì chúng ta tự lừa dối chính mình và sự thật không có trong ta. Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi mình thì Thiên Chúa là Đấng trung thành và công chính sẽ tha tội cho ta và thanh tẩy ta sạch mọi điều bất chính” (1Ga

Lời Chúa, con không hiểu nữa

Tác Giả: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51

1,8-9).

Chính những lúc khó khăn này, Giáo hội từ mọi giáo dân, giáo sư và hàng giáo phẩm đã biết nhìn thẳng vào sự thật để đánh giá lại những điều đã được và những điều còn chưa ổn. Khi đã tìm ra nguyên nhân, thì Giáo hội sẽ biết cách từ khước phần, sửa chữa để canh tân.

Qua bài học này một vấn đề đặt ra buộc chúng ta phải suy nghĩ: Tiếng nói và nguyện vọng của giáo dân. Không chỉ có các nhà lãnh đạo tài giỏi là nhiệm vụ tập trung ý kiến, nguyện vọng của nhân dân, mà ngay cả trong giáo hội cũng đã có những người, những lúc như thế. Đã đến lúc phải nhìn nhận lại vị trí này.

Sự phản ứng của lòng dân nói lên một điều: Lòng yêu mến giáo hội và nhiệt thành trong niềm tin vào Thiên Chúa của giáo dân hết sức mạnh mẽ và chấp nhận, không còn thờ ơ như trước nữa. Những khi giáo hội khó khăn, giáo dân đã bày tỏ và sẵn sàng chung vai gánh vác trách nhiệm. Đó chính là sức mạnh của Giáo hội dựa trên niềm tin và sự hướng dẫn của Chúa Thánh linh.

Giáo hội đã không ngừng nhìn thẳng vào sự thật trong giai đoạn và cần những sai lầm của mình. Giáo Hoàng John Paul II đã là tấm gương sáng khi công khai xin lỗi và những sai lầm đã mắc phải trong quá khứ. Đó là nét vĩ đại và can đảm của Giáo hội trong bước tiến lên.

Khi Giáo hội sám hối, ăn năn và quy phục tâm sửa chữa những sai lầm của mình, lúc đó Giáo hội sẽ mạnh mẽ hơn, vững vàng hơn trên con đường phát triển.

Phải chăng, đây cũng là một câu hỏi đặt cho Giáo hội Việt Nam theo tinh thần Năm Thánh 2010.

Hà Nội, ngày 27/4/2010

Lạy Chúa, con không hiểu nổi

Tên: J.B Nguyễn Hữu Vinh
Số: Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 13:51
